

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת לְרֵלָה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ג' - חלק ל'

קונטרס 90

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביינה. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

המשכילים יזהירו כזהר הרקיע

ומצדיקי הרבים כמוכבים לעולם ועד

בנקודות חלוקה אלו ניתן לקבל ספרי הזהר הקדוש, תיקוני אור, אור הזהר, עלונים ועוד - חינם

02-5003597	ירושלים-רוממה	054-8441423	בית שמש-רמ"א	052-6209807 / 02-9912327	איבער-מושב
054-6571330	ירושלים-רמת א' /	054-8433385 / 077-410085	בית שמש-רמ"א א'	052-2622277	אופקים
052-7682233 / 02-5810775	ירושלים-רמת ד' /	052-2906200	בית שמש-עין גדי	077-9248522	אופקים
02-5712461	ירושלים-רמת	02-9991884	בית שמש-עין גדי	052-7643116 / 03-9090881	אלעד
050-4149191 / 02-6535973	ירושלים-רמת אשכול	052-2906020	בית שמש-עין גדי	03-9340632	אלעד
052-7682233 / 02-5810775	ירושלים-רמת שלמה	054-8409045 / 02-9997304	בית שמש-רמ"ב	052-7654124	אלעד
050-4001775	ירושלים-שדרות אשכול	054-7781350 / 02-9923289	בית שמש-רמ"ב	052-712-3510	אלעד
	יקנעם	052-7669956	בית שמש-רמ"ב	057-3117913 / 03-9072629	אלעד
	כפר אתא	02-9995878	בית שמש-רמ"ב	050-7115390	אלעד
052-2906020	לוד	02-9921388	בית שמש-רמ"ב	08-8565928	אשדוד
054-7613851	מבשרת ציון	052-7695378 / 02-9923581	בית שמש-רמ"ב	054-8416192 / 08-9562888	אשדוד
050-6856422	מבשרת ציון	052-7634563 / 02-9924247	בית שמש-רמ"ב	054-4940834	אשדוד
052-4178426 / 08-9721439	מודיעין עילית	02-9924332	בית שמש-רמ"ב	054-8416117 / 08-9562888	אשדוד
054-4128929	מודיעין עילית	02-9995236	בית שמש-רמ"ב	057-2251405	אשדוד
052-7645112 / 08-9798809	מודיעין עילית	054-8421915	בית שמש-רמ"ב	054-8416112 / 08-8562888	אשדוד
050-8742066 / 08-9741606	מודיעין עילית	052-7603303 / 02-5808970	בית שמש-רמ"ב	054-4940834	אשדוד
08-9742066	מודיעין עילית	02-5807752	בית שמש-רמ"ב	052-7626119	אשדוד-רובע ג'
054-4840174 / 08-9740174	מודיעין-ברכפלד	054-8475305 / 02-5807651	בית שמש-רמ"ב	08-6739750	אשקלון
054-4523917	מירון	02-5802391	בית שמש-רמ"ב	054-4699823 / 08-6716606	אשקלון-נוה דקלים
0547693119	מירון	057-3107400	בית שמש-רמ"ב	052-2436822	אשקלון
057-8161389 / 08-6595237	מצפה רמון	02-5808536 / 02-5607752	בית שמש-רמ"ב	077-7800949	אשקלון
054-6786102	נהריה-צפון	02-5800871	בית שמש-רמ"ב	07979248522	כאר שבע
054-2240932	ניצוץ	02-5800364	בית שמש-רמ"ב	08-6180805	כאר שבע
052-563-4174 / 054-496-6811	נצרת עילית	054-8475305 / 02-5807651	בית שמש-רמ"ב	057-3102912 / 08-6409158	כאר שבע
052-8044588 / 04-6571363	נצרת עילית	054-6609475	בית שמש-רמ"ב	052-7652742 / 077-5505936	כית שאן
052-4215105	נצרת עילית	02-5800871	בית שמש-רמ"ב	054-8419055 / 077-5585031	כית שאן
04-6463271	נצרת עילית	054-8464606	בית שמש-רמ"ב	077-5505936	כית שאן
052-6175329	נצרת עילית	03-6180777	בית שמש-רמ"ב	054-8462212 / 02-9923927	כית שמש
09-8877718	נתניה	054-4523917	בית שמש-רמ"ב	052-7135944 / 02-9996106	כית שמש
077-7900242	נתניה	052-7606801 / 03-5708299	בית שמש-רמ"ב	052-9291245	כית שמש
052-6329681	נתניה-קרית נוודא	050-855-7339 / 03-9088613	בית שמש-רמ"ב	050-8736266 / 077-2112125	כית שמש
050-4160188 / 09-8323442	נתניה	050-4128420	בית שמש-רמ"ב	054-7781350 / 02-9923298	כית שמש
054-4515034 / 09-8619442	נתניה-קרית צאנז	052-2620954 / 052-6077914	בית שמש-רמ"ב	0548-412530 / 02-9998693	כית שמש
054-4328190	עפולה	?	בית שמש-רמ"ב	077-7991287	כית שמש
050-8715177	עפולה	054-4956515	בית שמש-רמ"ב	02-9999373 / 02-5800926	כית שמש-איזור תעשיה
050-8756827	עפולה	054-6567839 / 04-6247235	בית שמש-רמ"ב	02-9914647 /	כית שמש-בגעת שרת
054-6558794	עפולה-עילית	04-6262204	בית שמש-רמ"ב	054-4794860 / 02-9913322	כית שמש-בגעת שרת
052-3976612	עפולה-עילית	052-7133786 / 077-5014013	בית שמש-רמ"ב	054-2621843	כית שמש-בגעת שרת
050-8715177	עפולה-צפון	04-867-8043	בית שמש-רמ"ב	050-9118114 / 02-9914528	כית שמש-בגעת שרת
054-8474455 / 03-2087058	פתח תקוה	04-8678043	בית שמש-רמ"ב	057-8187376 / 02-9920303	כית שמש-בגעת שרת
054-8425228 / 03-9088572	פתח תקוה	052-7673605 / 077-7660763	בית שמש-רמ"ב	077-7005382	כית שמש-הירקון
052-6165231 / 03-9091002	פתח תקוה	052-7126848 / 077-8681380	בית שמש-רמ"ב	050-6946721	כית שמש-הרעוב
057-8165043 / 03-9074317	פתח תקוה	04-6724542	בית שמש-רמ"ב	02-9951687	כית שמש-חפיצה
050-2558544	פתח תקוה	054-2240932	בית שמש-רמ"ב	052-5592655	כית שמש-חפיצה
054-7781959	פצת	072-2322608 / 02-5381303	בית שמש-רמ"ב	054-5291099 / 054-5291099	כית שמש-חפיצה
054-8421915	קרית גת	052-71205230 / 02-5402113	בית שמש-רמ"ב	02-9922769	כית שמש-יפה נוף
052-8325421 / 03-94028270	ראשון לציון	02-5711192	בית שמש-רמ"ב	050-8756477 / 02-9996424	כית שמש-מושב זנוח
052-8325421	ראשון לציון	02-6282310	בית שמש-רמ"ב	057-3192391 / 02-9992391	כית שמש-בית ומונחה
050-9951046 / 03-9563892	ראשון לציון-מרכז	052-71205230	בית שמש-רמ"ב	02-9919520	כית שמש-בית ומונחה
050-8737205	ראשון לציון	054-8416181	בית שמש-רמ"ב	054-4794860 / 02-9913322	כית שמש-עיר
050-5797595 / 03-9648512	ראשון לציון	052-7604578 / 02-5021073	בית שמש-רמ"ב	050-8756477 / 02-9996424	כית שמש-עיר
050-5329390	ראשון לציון	02-5370820	בית שמש-רמ"ב	057-9221591	כית שמש-עיר
054-8481181 / 050-5797595	ראשון לציון	052-7686978	בית שמש-רמ"ב	02-9924486	כית שמש-קרית חרדית
03-9402827	ראשון לציון-מזרח	054-4956515	בית שמש-רמ"ב	02-9998744	כית שמש-רמ"א
052-7607999	רחובות	050-4155778	בית שמש-רמ"ב	052-7025170	כית שמש-רמ"א
050-2226672	רחובות	052-71205230	בית שמש-רמ"ב	02-9922862	כית שמש-רמ"א
052-6395777	רחובות	02-6282519	בית שמש-רמ"ב	050-4105953 / 077-7995694	כית שמש-רמ"א
050-9094953 / 08-9151932	רשפה	02-6282519	בית שמש-רמ"ב	050-4105953 / 077-7995694	כית שמש-רמ"א
052-6305948 / 08-9244180	רשפה	02-5023811	בית שמש-רמ"ב	054-8462516 / 02-9921322	כית שמש-רמ"א
0504180635	רשפה	054-2240932	בית שמש-רמ"ב	054-8462212 / 02-9922862	כית שמש-רמ"א
052-766258	תל אביב-שכונת נוה שרת	052-7625510 / 077-9511004	בית שמש-רמ"ב	057-3119974 / 02-9919974	כית שמש-רמ"א
052-7310051	תל אביב	02-5344634	בית שמש-רמ"א	052-2740197 / 077-3200742	כית שמש-רמ"א
03-6491268	תל אביב	02-6448515	בית שמש-רמ"א	054-8468049 / 077-4142080	כית שמש-רמ"א
0507487004	תל אביב	6448515-20	בית שמש-רמ"א	054-8462516 / 02-9921322	כית שמש-רמ"א
052-5355579	תל אביב	077-5117008 / 052-2637767	בית שמש-רמ"א	02-9923370	כית שמש-רמ"א
	תל אביב	077-4080252	בית שמש-רמ"א	052-7270300	כית שמש-רמ"א

וְיָמָה דְּיָוֵד מְלָכָא הָכִי שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא עַל אַחַת
בְּמָה וּבְמָה.

פְּתַח אֵידָךְ וְאָמַר (תהלים צד) לֹוּלִי יִי עֲזָרְתָה לִי
כַּמְעַט שְׂכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי. תֵּאנָא בְּמָה
זְכָאן יִשְׂרָאֵל דְּלֹא נַחְתִּי לְגִיּהֵנָם כְּשֵׂאָר עַמִּין
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת וְלֹא אֶתְמַסְרִין
בִּידוּי דְּדוּמָה, (אָלָא) בְּהַאי אַתְּ.

דְּהָכִי תֵּאנָא בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נֶשׁ נַפְיָךְ מַעְלָמָא
כְּמָה חֲבִילִי (מלאכי חבלה) טְהִירִין אֶתְפַּקְדִין
עֲלֵיהּ. זְקַפִּין עֵינָא וְחֲמָאן הָאִי אַתְּ דְּהוּא
קְיִימָא דְּקוּדְשָׁא, אֶתְפָּרְשֵׁן מִגְּיָה, וְלֹא
אֶתְיִיבֵי בִידוּי דְּדוּמָה לְנַחְתָּא לְגִיּהֵנָם, דְּכָל
מָאן דְּאֶתְמַסֵּר בִּידוּי נַחֲתִית לְגִיּהֵנָם וְדָאִי,
וּמְהַאי אַתְּ דְּחֲלִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְדִינִין
בִּישִׁין לֹא שְׁלֻטִין בֵּיהּ בְּבַר נֶשׁ אִי אִיהוּ זְכִי
לְנִטְוֵי לִיּהּ לְהָאִי אַתְּ, בְּגִין דְּהוּא אֶתְאַחֵד
בְּשְׂמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

בִּיּוֹן דְּדוּד מְלָכָא לֹא נָטַר אַתְּ קְיִימָא דָּא
כְּדָקָא חֲזִי, אֶתְעַדִּי מִגְּיָה מְלָכוּתָא
וְאֶתְטְרִיד מִירוּשְׁלָם. מִיַּד דְּחִיל דְּסַבַּר
דְּיִיחְתוֹן לִיּהּ מִיַּד וּמְסֻרוֹן לִיּהּ בִּידוּי דְּדוּמָה
וְיָמוֹת בְּהַהוּא עֲלָמָא, עַד דְּאֶתְבַּשֵּׁר בֵּיהּ
דְּכַתִּיב, (שמואל ב ב) גַּם יִי הָעֵבֶיר חֲטָאתָךְ לֹא
תָמוּת. בֵּיהּ שַׁעְתָּא פְּתַח וְאָמַר לֹוּלִי יִי עֲזָרְתָה
לִי כַּמְעַט שְׂכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי.

פְּתַח אֵידָךְ וְאָמַר מָאִי הָאִי (דְּכַתִּיב) דְּאָמַר דְּיָוֵד
וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאֵת נְוֵהוּ. (מאי וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאָמַר
כִּד וְאֵת נְוֵהוּ), מָאן יְכִיל לְמַחְמִי לִיּהּ לְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. אָלָא הָכִי תַנִּינָן בְּהַהוּא שַׁעְתָּא דְּאֶתְגָּזַר
עֲלֵיהּ הַהוּא עוֹנֵשָׁא, וְדוּד יַדַּע דְּעַל דְּלֹא נָטַר
הָאִי אַתְּ כְּדָקָא יָאוֹת אֶתְעַנֵּשׁ בְּהָאִי, דְּכָלָא
כְּחֻדָּא אַחִידָא, וְכָלָא מִתְרַמְזוּ בְּהָאִי אַתְּ, וְלֹא
הָאוֹת הַזֶּה פְּרָאִי נַעֲנֵשׁ בְּוָה, שְׁהַפֵּל יַחַד אַחֲזוּ, וְהַפֵּל גַּרְמּוֹ בְּאוֹת הַזֶּה, וְלֹא נִקְרָא צְדִיק מִי שְׂאִינוּ

מִבִּיתָךְ. מִבִּיתָךְ בְּמִדְיָךְ. וְכִף
הָיָה. בְּמָה שְׁעֵבַר עֲלִיו נַעֲנֵשׁ.
וְיָמָה דְּיָוֵד הַמְלִיךְ כִּף - שְׂאָר בְּנֵי
הָעוֹלָם עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה.
פְּתַח אַחַר וְאָמַר, (תהלים צד) לֹוּלִי
ה' עֲזָרְתָה לִי כַּמְעַט שְׂכָנָה דּוּמָה
נַפְשִׁי. לְמַדְנּוּ, בְּמָה זֹוכִים יִשְׂרָאֵל
שְׂאִינָם יוֹרְדִים לְגִיּהֵנָם כְּמוֹ שְׂאָר
הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, וְאִין
נִמְסְרִים בִּידֵי דּוּמָה? [אָלָא] בְּאוֹת
הַזֶּה.

שְׂכֵךְ לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעְתָּא שְׂאָדָם יוֹצֵא
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמָה קְבוּצוֹת
שֶׁל (מלאכי חבלה) מַחְבְּלִים נַפְקִידִים
עֲלֵיו. מְרִימִים עֵינָם וְרוֹאִים אַתְּ
הָאוֹת הַזֶּה, שְׁהִיא בְּרִית הַקְּדוּשׁ,
וְנַפְרִידִים מִמֶּנּוּ, וְאִינוּ נִתָּן בִּידֵי
דּוּמָה לְרַדֵּת לְגִיּהֵנָם. שְׂכָל מִי
שְׁנַמְסֵר בִּידּוּ, וְדָאִי יוֹרֵד לְגִיּהֵנָם.
וּמְהָאוֹת הַזֶּה פּוֹחֲדִים עֲלֵיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, וְהַדִּינִים הַרְעִים אִין
שׁוֹלְטִים בּוֹ בְּאָדָם אִם הוּא זֹוכֵה
לְשַׁמֵּר אַתְּ הַבְּרִית הַזֶּה, מִשּׁוּם
שְׁהוּא נֶאֱחָז בְּשִׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

בִּיּוֹן שְׂדוּד הַמְלִיךְ לֹא שְׁמַר אַתְּ
אוֹת הַבְּרִית הַזֶּה כְּרָאוּי, הָעֵבֶרָה
מִמֶּנּוּ הַמְלָכוּת, וְנִטְרַד
מִירוּשְׁלָם. מִיַּד פְּחַד, כִּי סַבַּר
שְׁיִנְרִידוֹ אוֹתוֹ מִיַּד, וְיִמְסֻרוֹ אוֹתוֹ
בְּיַד דּוּמָה וְיָמוֹת בְּעוֹלָם הַהוּא,
עַד שְׁהַתְּבַשֵּׁר עֲלִיו, שְׂכַתּוֹב
(שמואל-ב ב) גַּם ה' הָעֵבֶיר חֲטָאתָךְ
לֹא תָמוּת. בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעְתָּא פְּתַח
וְאָמַר, לֹוּלִי ה' עֲזָרְתָה לִי כַּמְעַט
שְׂכָנָה דּוּמָה נַפְשִׁי.

פְּתַח אַחַר וְאָמַר, מָה זֶה [שְׂכַתּוֹב]
שְׂאָמַר דְּיָוֵד (שם טו) וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ
וְאֵת נְוֵהוּ? [מַה וְהִרְאֵנִי אוֹתוֹ וְאָמַר כִּד וְאֵת
נְוֵהוּ] מִי יְכֹוֹל לְרָאוֹת אַתְּ הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא? אָלָא כִּף שְׁנִינּוּ,
בְּשַׁעְתָּא הַהִיא שְׂגוֹר עֲלִיו אוֹתוֹ
הָעֵנֶשׁ, וְדוּד יַדַּע שְׁעַל שְׁלֹא שְׁמַר
הָאוֹת הַזֶּה פְּרָאִי נַעֲנֵשׁ בְּוָה, וְהַפֵּל יַחַד אַחֲזוּ, וְהַפֵּל גַּרְמּוֹ בְּאוֹת הַזֶּה, וְלֹא נִקְרָא צְדִיק מִי שְׂאִינוּ

שומר אותו כראוי - היה מבקש בקשתו ואומר, והראני אתו ואת נהו.

מה זה אתו? [האות שלו, אות הכרית, שקרי אותו של הקב"ה האות שלו] זו אות הכרית [שלו] הקדושה, שהרי אני פוחד שאבדה ממני. מה הטעם? משום ששני אלו - המלכות וירושלים - אחוזות בזה. ומשום כך תלה בבקשתו אתו ואת נהו, שתחזור המלכות של האות הזו למקומה, והכל דבר אחד.

פתח אחר ואמר, (איוב יט) ומבשרי אחזה אלוה. מה זה ומבשרי? היה צריך להיות ומעצמי! אלא מבשרי ממש, ומה היא? שכתוב (ירמיה יא) ובשר קדש יעברו מעליך, וכתוב (בראשית יז) והיתה בריתי בבשרכם. ששינונו, בכל זמן שנרשם אדם ברשם הקדוש של האות הזו, ממנה רואה את הקדוש ברוך הוא, ממנו ממש, והנשמה הקדושה נאחזת בו.

ואם לא זוכה, שאינו שומר את האות הזו, מה כתוב? (איוב ד) מנשמת אלוה יאבדו, שהרי הרשם של הקדוש ברוך הוא לא נשמר. ואם זוכה ושומר אותו, אין השכינה נפרדת ממנו. מתי מתקיים בו? פאשר הוא נשא, והאות הזו נכנסת למקומה [ששינונו, מה הטעם וא"ו ה"א הולכות יחד? אלא אחת נכר ואחת נקבה]. משתתפים יחד, ונקרא שם אחד, אז שורה עליהם החסד העליון. באיזה מקום שורה? בצד הזכר. ומי החסד? חס"ד א"ל שפא ויוצא מהחכמה העליונה ומתעטר בזכר. ומשום כך נתבשמת הנקבה. [נ"א ששינונו, חסד של ו"ו ה"א הולכים יחד כמו שזכר נקבה משתתפים יחד והם אחד, אז שורה עליהם החסד העליון, ומתעטר בזכר ונתבשמת הנקבה].

עוד ששינונו, אלוה כף הוא. א"ל, אור החכמה. ו' זכר, ה' נקבה.

אקרי צדיק מאן דלא נטר ליה פדקא יאות, הוה בעי בעותיה ואמר (שמואל ב טו) והראני אותו ואת נהו.

מאי אותו, (אות דלית אות הכרית דהא אותו דקדשא ברוך הוא, את דלית) דא את קיימא (דלית) קדישא דהא דחילנא דאתאביד מנאי. מאי טעמא בגין דתריין אלין מלכותא וירושלם בהאי אחידן, ובגין כך תלי בבעותיה אותו ואת נהו דיתהדר מלכותא דהאי את לאתריה. וכלא חד מלה.

פתח אידך ואמר (איוב ט) ומבשרי אחזה אלוה, מאי ומבשרי, ומעצמי מיבעי ליה. אלא מבשרי ממש. ומאי היא. דכתיב (ירמיה יא) ובשר קדש יעברו מעליך. וכתוב (בראשית יז) והיתה בריתי בבשרכם. דתניא בכל זמנא דאתרשים בר נש בהאי רשימא קדישא דהאי את, מניה חמי לקדשא ברוך הוא. מניה ממש. ונשמתא קדישא אתאחידת ביה. וא' לא זכי. דלא נטיר האי את. מה כתיב, (איוב ד) מנשמת אלוה יאבדו. דהא רשימו דקודשא ברוך הוא לא אתנטיר. ואי זכי ונטיר ליה, שכינתא לא אתפרש מניה. אימתית מתקיימא ביה פד אתנסיב והאי את עייל באתריה, (מגין דתניא מאי טעמא וא"ו ה"א אליו כחדא, אלא חד דכר וחד נקבא) אשתתפו כחדא ואקרי חד שמא, פדין חסד עלאה שרייא עלייהו. באן אתר שריא בסטרא דכורא. ומאן חס"ד חס"ד א"ל דאתי ונפק מחכמה עלאה ואתעטר בדכורא ובגין כך אתבסמת נוקבא. (נ"א דתניו רזא דו"ו ה"א אליו כחדא כגוונא דדכר ונקבא אשתתפו כחדא ואינון חד, פדין חסד עלאה שרייא עלייהו ואתעטר בדכורא ואתבסמת נוקבא).

תו תנינון אלוה הכי הוא א"ל נהירו דחכמתא. ו' דכר ה' נוקבא. אשתתפו

כְּשֶׁמִשְׁתַּתְּפִים יַחַד נִקְרָא אֱלוֹהַּ.
וְהַנְּשֻׁמָה הַקְדוּשָׁה מֵהַמְּקוֹם הַזֶּה
נִאֲחָזֶת, וְהַכֵּל תְּלוּי בָאוֹת הַזֶּה,
וְעַל כֵּן כְּתוּב וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה
אֱלוֹהַּ. זֶה הוּא שְׁלֵמוֹת הַכֵּל,
מִבְּשָׂרֵי מִמֶּשׁ, מֵהָאוֹת הַזֶּה מִמֶּשׁ.
וְעַל כֵּן אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים
שְׂאֲחֻזִים בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (דברים) וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בַּה' יְגוּ', וּמִשׁוּם כִּף
חַיִּים פְּלִכֶם הַיּוֹם.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, וּמָה בְּכָל כִּף
אַתֶּם חֲכָמִים, וְאַתֶּם יוֹשְׁבִים
כָּאֵן? אָמְרוּ לוֹ, אִם הַצְּפָרִים
יַעֲקְרוּ מִמְּקוֹמָם, לֹא יוֹדְעִים לְאֵן
טָסוֹת. וְהוּא שְׂכָתוּב (משלי כו)
כְּצִפּוֹר נוֹדַדְתָּ מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ
נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ.

וְהַמְּקוֹם הַזֶּה זָכָה אוֹתָנוּ לַתּוֹרָה,
וְהַדְּרָךְ הַזֶּה שְׁלֵנוּ. בְּכָל לַיְלָה,
חֲצִי אָנוּ יוֹשִׁים, וְחֲצִי אָנוּ
עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. וּכְשֶׁאָנוּ עוֹמְדִים
בַּבֶּקֶר, רִיחוֹת הַשָּׁדָה וְנִהְרֹת מִים
מְאִירִים לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִיא
מְתִישְׁכַת בְּלַבְנוּ. וְאַתְּ הַמְּקוֹם
הַזֶּה הָרִי דָנוּ אוֹתוֹ לְמַעְלָה פַּעַם
אַחַת, וְכַמָּה שָׂרֵי מַגִּינִים הִסְתַּלְּקוּ
בְּאוֹתוֹ הַדִּין עַל עֲנֹשׁ הַתּוֹרָה, וְאִז
הִתְשַׁפְּדִלוּת שְׁלָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה
הִיא בַּתּוֹרָה, וְהַמְּקוֹם הַזֶּה מְסִיעַ
לָנוּ, וְיָמֵי שְׁנֶפֶד מִכָּאֵן, כְּמִי
שְׁנֶפֶד מִחַיֵּי הָעוֹלָם.

הַרִּים יָדוּ רַבִּי אֲבָא וּבְרַךְ אוֹתָם.
יִשְׁבוּ עַד שֶׁהָאִיר הַיּוֹם. אַחַר
שֶׁהָאִיר הַיּוֹם, אָמְרוּ לְאוֹתָם
הַתִּינּוּקוֹת שְׁלַפְנֵיהֶם: צֵאוּ וּרְאוּ
אִם הָאִיר הַיּוֹם, וְכָל אֶחָד יֹאמֶר
דְּבַר חֲדָשׁ בַּתּוֹרָה לְאִישׁ הַגְּדוֹל
הַזֶּה. צֵאוּ וּרְאוּ שֶׁהָאִיר הַיּוֹם.
אָמַר אֶחָד מֵהֶם, מִזְּמַנָּת בְּיוֹם
הַזֶּה אֵשׁ מְלַמְעֵלָה. אָמַר אַחֵר,
וּבְבֵית הַזֶּה. אָמַר אַחֵר, וְזָקן אֶחָד
כָּאֵן שְׁעֵתִיד בְּיוֹם הַזֶּה לְהִשְׁרַף

כְּחֻדָּא אֱלוֹהַּ אֲקָרִי. וְנִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא מֵהָאִי
אַתְרָא אַתְּאַחַדְתָּ, וְכֹלָא תְלִיא בְּהָאִי אַתְּ. וְעַל
דָּא כְּתִיב וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהַּ. דָּא
שְׁלִימוֹתָא דְכֹלָא, מִבְּשָׂרֵי מִמֶּשׁ, מֵהָאִי אַתְּ
מִמֶּשׁ, וְעַל דָּא זְכָאִין אַנּוּן יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין
דְּאַחֲזִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זְכָאִין אַנּוּן
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עֲלֵייהוּ כְּתִיב,
(דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי יְגוּ', וּבִגִּין כִּף
חַיִּים פְּלִכֶם הַיּוֹם.

אָמַר רַבִּי אֲבָא וּמָה בְּכָל כִּף אַתּוּן חֲפִימִין
וְאַתּוּן יַתְבִּין הָכָא, אָמְרוּ לִיהּ אִי
צְפוּרָאָה יַתְעַקְרוּ מֵאַתְרֵיהּוּ (דף צד ע"ב) לָא
יְדַעִין לְאֵן טָאסָן הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כו)
כְּצִפּוֹר נוֹדַדְתָּ מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ.
וְאַתְרָא דָּא זָכִי לָן לְאוּרֵייתָא, וְהָאִי אוּרְחָא
דִּילָן. בְּכָל לַיְלָא פְּלַגוּתָא אַנּוּן
נְיִימִין, וּפְלַגוּתָא אַנּוּן עֶסְקִין בְּאוּרֵייתָא. וְכַד
אַנּוּן קְיִימִין בְּצַפְרָא רִיחֵי חֲקֵלָא וְנִהְרֵי מְיָא
נְהִרִין לָן אוּרֵייתָא וְאַתֵּישְׁבַת בְּלַבָּן וְאַתְרָא דָּא
הָא דִּינִינָה לְעֵילָא זְמַנָּא חֲדָא. וְכַמָּה סְרָכִי
תְרִיסִין אֶסְתַּלְּקוּ בְּהוּא דִּינָא עַל עוֹנְשָׁא
דְּאוּרֵייתָא, וְכַדִּין אֶשְׁתַּדְּלוּתָא דִּילָן יְמָמָא
וְלַיְלָא בְּאוּרֵייתָא הוּא, וְאַתְרָא דָּא קָא
מְסִיעָא לָן, וּמָאן דְּאַתְפָּרֵשׁ מִכָּאֵן, כְּמָאן
דְּאַתְפָּרֵשׁ מִחַיֵּי עֵלְמָא.

זְכָרָה יְדוּי רַבִּי אֲבָא וּבְרַךְ לוֹן. יַתְבוּ עַד
דְּנִהַר יְמָמָא. בְּתַר דְּנִהַר יְמָמָא אָמְרוּ
לְאַנּוּן דְּרַדְקֵי דְקַמֵּייהוּ פּוּקוּ וְחַמּוּ אִי נִהַר
יְמָמָא, וְכָל חַד לִימָא מְלָה חֲדַתָּא דְּאוּרֵייתָא
לְהָאִי גִבְרָא רַבָּא. נְפָקוּ וְחַמּוּ דְּנִהַר יְמָמָא.
אָמַר חַד מִנֵּייהוּ זְמִין הָאִי יוֹמָא אֶשָּׂא
מְלַעֵילָא. אָמַר אַחְרָא וּבְהַךְ בֵּיתָא. אָמַר אַחְרָא
חַד סְבָא הָכָא זְמִין הָאִי יוֹמָא לְאַתּוּקְדָא

בנורא דא, אָמַר רבי אַבָּא רַחֲמָנָא לִישׁוּבְן.
 תְּוֹרָה וְלֹא יָכִיל לְמַלְלָא, אָמַר קוּטְרָא
 דְּהוּרְמָנָא בְּאַרְעָא אַתְפֹּסֶת. וְכַף הוּהּ,
 דְּהוּא יוֹמָא חֲמוּ חֲבַרְיָא אִפִּי שְׂכִינְתָּא
 וְאַסְתְּחִרוּ בְּאַשָּׁא. וְרַבִּי אַבָּא אֲתַלְהִיטוּ אַנְפוּי
 בְּנוּרָא מַחְדוּוּתָא דְּאוּרִייתָא.

באש הזו. אָמַר רבי אַבָּא, הֲרַחֲמֵן
 יִצְיָלְנוּ.
 חֲמָה וְלֹא יָכִיל לְדַבְּרֵי. אָמַר, עֲשֵׂן
 הַמְלָכוֹת נַתְפֹּס בְּאַרְץ. וְכַף הִיָּה,
 שְׁהִיּוֹם הֵהוּא רַאוּ הַחֲבַרְיִים אֶת
 פְּנֵי הַשְּׂכִינְיָה וְהִקְפּוּ בְּאַשׁ, וְרַבִּי
 אַבָּא לְהִטּוּ פְּנֵיו כְּאַשׁ מִשְׁמַחַת
 הַתּוֹרָה.

הַאֲנָא כֹּל הֵהוּא יוֹמָא לֹא נִפְקוּ כְּלָהּ מִבֵּיתָא
 וּבֵיתָא אֲתַקְטַר בְּקִיטְרָא, וְהוּוּ חֲדַתָּאן
 מְלִי בְּגוּוּיָהּוּ, כְּפָלוּ קְבָלוּ הֵהוּא יוֹמָא
 אוּרִייתָא מְטוּרָא דְּסִינִי. בְּתַר דְּאַסְתְּלָקוּ לֹא
 הוּוּ יִדְעֵי אִי הוּא יִמְמָא וְאִי לִילֵיא. אָמַר רַבִּי
 אַבָּא בְּעוּד דְּאַנָּן קְיִימִין לִימָא כֹּל חַד מִינָן
 מְלָה חֲדַתָּא דְּחֻכְמָתָא לְאַקְשָׂרָא טִיבּוּ
 לְמֵאַרְיָה דְּבֵיתָא מְרִיָּה דְּהֵלוּלָא:

שְׁנִינּוּ, כֹּל אוֹתוּ הַיּוֹם לֹא יֵצְאוּ
 כְּלָם מִן הַבַּיִת, וְהַבַּיִת נִקְשַׁר
 בְּעֲשָׂן, וְהִיוּ מְחַדְּשִׁים דְּבָרִים
 בְּתוֹכָם כְּפָלוּ קְבָלוּ הַיּוֹם הֵהוּא
 תּוֹרָה מִהַר סִינִי. אַחַר שֶׁהִסְתַּלְקוּ,
 לֹא הִיוּ יוֹדְעִים אִם הוּא יוֹם וְאִם
 לֵילָה. אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּעוּדְנוּ
 עוֹמְדִים, יֹאמַר כֹּל אֶחָד מֵעַמְּנוּ
 דְּבַר חֲדָשׁ שֶׁל חֲכָמָה לִקְשַׁר חֲסֵד
 לְבַעַל הַבַּיִת, בַּעַל הַהֵלוּלָא.

פְּתַח חַד וְאָמַר (תְּהִלִּים סו) אֲשֵׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב
 יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ וְגו'. בְּקַדְמֵיתָא חֲצִרְיָךְ
 לְבַתֵּר בֵּיתְךָ וּלְבַתֵּר הַיִּכְלָךְ. דָּא פְּנִימָאָה מִן
 דָּא, וְדָא לְעֵילָא (נ"א ל"ג) מִן דָּא. יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ
 בְּקַדְמֵיתָא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה ד) וְהִיָּה
 הַנְּשֹׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ יֵאָמַר
 לוּ.

פְּתַח אֶחָד וְאָמַר, (תְּהִלִּים סו) אֲשֵׁרִי
 תִבְחַר וּתְקַרֵּב יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ וְגו'.
 בְּתַחֲלָה חֲצִרְיָךְ, לְאַחַר מִכָּן
 בֵּיתְךָ, וּלְאַחַר מִכָּן הַיִּכְלָךְ. זֶה
 פְּנִימִי מִזְּזָה, וְזֶה (נ"א ל"ג) לְמַעְלָה
 מִזְּזָה. יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ בְּתַחֲלָה, כְּמוֹ
 שְׁנֹאמַר (ישעיה ד) וְהִיָּה הַנְּשֹׂאָר
 בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ
 יֵאָמַר לוּ.

נִשְׁבַּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ לְבַתֵּר דְּאַתְּ אָמַר,
 (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. הַחֲכָמָה
 יִבְנֶה בַּיִת לֹא כְּתוֹב בְּתוֹב כֶּף,
 מִשְׁמַע שְׂחֻכְמָה נִקְרָאת בַּיִת.
 אֲלֵא כְּתוֹב בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת,
 הִינּוּ מַה שְּׂכַתוֹב (בראשית ב) וְנָהָר
 יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וְגו'.
 קְדוּשׁ הַיִּכְלָךְ לְאַחַר זֶה הוּא
 שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. שְׂכַף שְׁנִינּוּ, מַה זֶה
 הַיִּכְלָ? כְּלוֹמַר ה"י כ"ל, זֶה זְוָה,
 וְהַכֹּל נִשְׁלַם יַחַד. מַה מוֹכִיחַ
 רֹאשׁ הַכְּתוֹב שְׂכַתוֹב אֲשֵׁרִי
 תִבְחַר וּתְקַרֵּב יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ? זֶה
 מִי שְׂמַקְרִיב אֶת בְּנוֹ קְרַבָּן לְפָנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְצוּנוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקַרְבָּן הַהוּא,

נִשְׁבַּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ לְבַתֵּר דְּאַתְּ אָמַר,
 (משלי כד) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת. הַחֲכָמָה
 יִבְנֶה בַּיִת לֹא כְּתוֹב בְּתוֹב כֶּף,
 מִשְׁמַע שְׂחֻכְמָה נִקְרָאת בַּיִת.
 אֲלֵא כְּתוֹב בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת,
 הִינּוּ מַה שְּׂכַתוֹב (בראשית ב) וְנָהָר
 יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וְגו'.
 קְדוּשׁ הַיִּכְלָךְ לְאַחַר זֶה הוּא
 שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. שְׂכַף שְׁנִינּוּ, מַה זֶה
 הַיִּכְלָ? כְּלוֹמַר ה"י כ"ל, זֶה זְוָה,
 וְהַכֹּל נִשְׁלַם יַחַד. מַה מוֹכִיחַ
 רֹאשׁ הַכְּתוֹב שְׂכַתוֹב אֲשֵׁרִי
 תִבְחַר וּתְקַרֵּב יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ? זֶה
 מִי שְׂמַקְרִיב אֶת בְּנוֹ קְרַבָּן לְפָנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְצוּנוֹ שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקַרְבָּן הַהוּא,

יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וְגו'.
 קְדוּשׁ הַיִּכְלָךְ לְבַתֵּר דָּא הוּא שְׁלִימוֹ דְּכָלְא,
 דְּהַכִּי תִגְיָן מַהוּ הַיִּכְלָ. כְּלוֹמַר ה"י
 כ"ל, הַאִי וְהַאִי. וְכָלְא אֲשַׁתְּלִים כְּחָדָא. רִישָׁא
 דְּקָרָא מַה מוֹכֵחַ דְּכְתִיב אֲשֵׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב
 יִשְׁכֵּן חֲצִרְיָךְ. הַאִי מָאן דְּאַקְרִיב בְּרִיָּה קְרַבָּנָא
 קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיָּךְ הוּא, רַעוּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּךְ

הוא בַּהֲהוּא קָרַבְנָא וְאַתְרַעֵי בֵיהּ וְקָרִיב לִיהּ
וְשׁוּי מְדוּרִיהּ בְּתַרִין אֲדָרִין וְאַחִיד לְהָאֵי
וּלְהָאֵי דְאַנּוּן תְּרִין אַתְקִשְׁרוּ כְּחֻדָּא. דְּכַתִּיב
יִשְׁכֵּן חֲצַרְיָד. חֲצַרְיָד וְדָאֵי תְרֵי.

בְּגִינֵי כֶּף חֲסִידֵי קַדְמָאֵי סְבָאן דְּהֵכָא כַּד
מְקַרִיבִין בְּגִייהוּ לְקָרַבְנָא דָּא. פְּתַחֵי
וְאִמְרֵי אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתְקַרֵב יִשְׁכֵּן חֲצַרְיָד. אַנּוּן
דְּקִיָּמֵי עַלִייהוּ אִמְרֵי נִשְׁפְּעָה בְּטוֹב בֵּיתָךְ
קְדוֹשׁ הֵיכְלָךְ. לְבַתֵּר מִבְּרַךְ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבֵרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ. וְאַנּוּן דְּקִיָּמֵי עַלִייהוּ אִמְרֵי כֶּשֶׁם
שֶׁהַכְּנִסְתוּ לְבֵרִית וְכוּ'. וְתַנִּינָן בְּקַדְמֵיתָא לְבַעֲי
בַר נֶשׁ רַחֲמִין עַלִיהּ וּלְבַתֵּר עַל אַחְרָא דְכַתִּיב,
(ויקרא טו) וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ בְּקַדְמֵיתָא וּלְבַתֵּר וּבַעֲד פֶּל
קְהַל יִשְׂרָאֵל. וְאַנּוּן אֲוֹרְחָא דָּא נִקְטִינָן וְהָכֵי
שְׁפִיר וְחִזֵּי לְקַמָּאן.

אָמַר רַבִּי אַבָּא וְדָאֵי כֶּף הוּא וַיֹּאזֶת מְלָה,
וּמֵאֵן דִּלָּא אָמַר הָכֵי אִפִּיק גְּרַמִּיהּ
מֵעֲשָׂרָה חֲפּוֹת דְּזִמִּין קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמַעַבְד לְצַדִּיקָא בְּעַלְמָא דְאַתִּי, וְכַלְהוּ
מִתְקַשְׁרֵן בְּהָאֵי. וּבְגִינֵי כֶּף עֲשָׂרָה מִיָּלֵי
דְּמַהִימְנוּתָא אֵית בְּהָאֵי קָרָא אֲשֶׁרֵי תִבְחַר
וּתְקַרֵב וְגו'. וְכַל מְלָה וּמְלָה חַד חֲפָה
אַתְעֵבִיד מְנַה. זַפְּאָה חוּלְקִיכוֹן בְּעַלְמָא דָּא
וּבְעַלְמָא דְאַתִּי, דְּהָא אֲוֹרֵייתָא מִתְקַשְׂרָא
בְּלַבְיִיכוּ כְּאֵלוּ קִיָּמִיתוּ (דף צה ע"א) בְּגוֹפִיִּיכוּ
בְּטוּרָא דְסִינֵי בְּשַׁעֲתָא דְאַתִּיהִיבַת אֲוֹרֵייתָא
לְיִשְׂרָאֵל:

פְּתַח אִידָךְ וְאָמַר (שמות כ) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה
לִי וְזִבְחֶת עָלָיו אֶת עֲלִיתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ
וְגו'. תֵּאנָא כָּל מָאן דְּקָרִיב בְּרִיהּ לְקָרַבְנָא דָּא,
כְּאֵלוּ אִקְרִיב פֶּל קָרַבְנִין דְּעַלְמָא לְקַמִּיהּ
דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּכְאֵילוּ בְּנֵי מְדַבְחָא

וּמִתְרַצָּה בּוּ וּמְקַרֵב אוֹתוֹ, וְשֵׁם
אֶת מְדוּרוֹ בְּשְׁנֵי חֲדָרִים, וְאוֹחֲזֵי
אֶת זֶה וְאֶת זֶה, שְׂאוֹתֶם הַשָּׁנִים
נִקְשְׁרוּ יַחַד, שְׂכַתוֹב יִשְׁכֵּן
חֲצַרְיָד, וְדָאֵי שְׁנֵי חֲצַרְיָד.

מִשּׁוֹם כֶּף הַחֲסִידִים הֵרָאשׁוּנִים,
זְקִינָנוּ שֶׁל כָּאן, כְּשֶׁמְקַרִיבִים אֶת
בְּנֵיהֶם לְקָרְבָן הַזֶּה, פּוֹתְחִים
וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתְקַרֵב
יִשְׁכֵּן חֲצַרְיָד. אוֹתָם שְׁעוּמִדִּים
עַלִיהֶם אוֹמְרִים: נִשְׁפְּעָה בְּטוֹב
בֵּיתָךְ קְדוֹשׁ הֵיכְלָךְ. אַחַר כֶּף
מִבְּרַךְ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבֵרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ. וְאוֹתָם שְׁעוּמִדִּים
עַלִיהֶם אוֹמְרִים: כֶּשֶׁם שֶׁהַכְּנִסְתוּ
לְבֵרִית וְכוּ'. וְשִׁנְיָנוּ, בְּפַתְחָלָה
יִבְקֶשׁ אֲדָם רַחֲמִים עָלָיו, וְאַחַר
כֶּף עַל הָאֲחֵר, שְׂכַתוֹב (ויקרא טו)
וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ - בְּפַתְחָלָה, וְאַחַר כֶּף
- וּבַעֲד פֶּל קְהַל יִשְׂרָאֵל. וְאַנּוּן
לְקַחְנָנוּ אֶת הַחֲדָרִף הַזֶּה, וְכֶף יִפְהַ
וְרֵאוי לְפַנִּינָנוּ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְדָאֵי כֶּף הוּא
וְנֵאָה הַדְּבַר. וּמֵי שְׁלֵא אוֹמַר כֶּף,
הוּא מוֹצִיא אֶת עֲצָמוֹ מֵעֲשָׂרָה
חֲפּוֹת שְׁעִתִּיד לַעֲשׂוֹת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְצַדִּיקִים בְּעוֹלָם הַבָּא.
וְכֵלָם נִקְשְׁרִים בְּנָה. וּמִשּׁוֹם כֶּף
עֲשָׂרָה דְּבָרִים שֶׁל הָאֲמוּנָה יֵשׁ
בְּפִסּוּק הַזֶּה אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וּתְקַרֵב
וְגו', וּמְכַל דְּבַר וְדְבַר נַעֲשִׂית
חֲפָה אַחַת מִמֶּנָּה. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְכֶם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהִיר
הַתּוֹרָה נִקְשְׁרַת בְּלִבְכֶם כְּאֵלוּ
עַמְדָתֶם בְּגוֹפְכֶם בְּהַר סִינֵי בְּשַׁעֲתָא
שְׁתַּנְּגָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל.

פְּתַח אַחַר וְאָמַר, (שמות כ) מִזְבַּח
אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִי וְזִבְחֶת עָלָיו אֶת
עֲלִיתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ וְגו'. שְׁנִינָנוּ,
כֶּל מִי שֶׁמְקַרִיב אֶת בְּנוֹ לְקָרְבָן
הַזֶּה, כְּאֵלוּ הַקָּרִיב אֶת פֶּל
הַקָּרַבְנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְאֵלוּ בְּנֵי

שְׁלִימָתָא קַמִּיה. בְּגִינֵי כֶּךָ בְּעֵי לְסַדְרָא
מְדַבְּחָא בְּמֵאנָא חַד מְלִיָּא אַרְעָא לְמַגְזֵר
עֲלֵיהָ הָאֵי קְזִימָא קְדִישָׁא, וְאַתְחַשִּׁיב קַמִּי
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּאֵלוֹ אֲדַבַּח עֲלֵיהָ עֲלוּן
וְקַרְבְּנֵי עֵאנָא וְתוּרֵי.

וְנִיחָא לִיה יִתִּיר מְפֻלְהוֹ דְכְּתִיב וְזַבְחָתָּ עֲלֵיו
אֵת עֲלֹתֶיךָ וְאֵת שְׁלַמֶיךָ וְגו'. בְּכָל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֵת שְׁמִי. מִהוּ אֲזַכִּיר אֵת
שְׁמִי (את) דָּא מִלְּהָ דְכְּתִיב בְּהָ (תהלים כה) סוּד יִי
לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם. הָאֵי מְזַבַּח אֲדָמָה
וְדָאֵי כְּמָא דְאֲמִינָא. בְּתַרִּיהָ מַה כְּתִיב וְאִם
מְזַבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי. רְמֵזוּ לְגִיּוֹרָא כַּד
אֲתַגְיִיר דְּאִיהוּ מַעַם קָשִׁי קְדָל וּקְשֵׁי לְפָא,
הָאֵי אַקְרִי מְזַבַּח אֲבָנִים.

לֹא תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית. מָה הוּא, דְּבְעֵי
לְאַעְלָא לִיה בְּפוּלְחָנָא דְקְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא (בגין) וְלֹא יִגְזֹר יִתִּיה עַד דִּינִשְׁי פּוּלְחָנָא
אַחְרָא דְעֵבֵד עַד הֶכָּא וַיַּעֲדֵי מַנִּיהָ הֵהוּא קָשִׁי
דְּלַבָּא. וְאִי אֲתַגְזֹר וְלֹא אַעֲדֵי מַנִּיהָ הֵהוּא
קָשִׁיא דְּלַבָּא לְמִיעַל בְּפוּלְחָנָא קְדִישָׁא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲרִי הוּא כְּהָאֵי פְּסִילָא
דְּאַבְנָא דְגִזְרֵי לִיה מַהֲאֵי גִיסָא וּמַהֲאֵי גִיסָא
וְאַשְׁתָּאֵר אַבְנָא כְּדַבְּקְדָמִיתָא. בְּגִין כֶּךָ לֹא
תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית. דָּאֵי אֲשֶׁתָּאֵר בְּקִשְׁוִיתִיהָ, כִּי
חֲרַבְּךָ הִנֵּפֶת עֲלֵיהָ וְתַחֲלָלֶיהָ, כְּלוּמַר הֵהוּא
גְּזִירוֹ דְּאַתְגְּזֹר לֹא מַהֲנֵי לִיה.

בְּגִינֵי כֶּךָ זַבְּחָה חוּלְקִיהָ דְמֵאֵן דְּאַקְרִיב הָאֵי
קַרְבְּנָא בְּחֻדּוּתָא בְּרַעוּא קַמִּי קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וּבְעֵי לְמַחְדֵי בְּהָאֵי חוּלְקָא כָּל (ר"א
ל"ג הווא) יוֹמָא דְכְּתִיב, (תהלים ה) וַיִּשְׁמְחוּ כָּל חוּסֵי
כֶּךָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתַסְפּוּ עֲלִימוֹ וַיַּעֲלְצוּ כֶּךָ
אַהֲבֵי שְׁמֶךָ:

פְּתַח אִידָךְ וְאָמַר וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה

מְזַבַּח שְׁלָם לְפָנָיו. מִשּׁוּם כֶּךָ
צְרִיךְ לְסַדֵּר מְזַבַּח עִם כָּלֵי אֶחָד
מִלֵּא עֶפְרָ לְמוֹל עֲלֵיו אֵת הַבְּרִית
הַקְּדוּשָׁ הַזֶּה, וְנִחְשֵׁב לְפָנֵי
הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ זַבַּח
עֲלֵיו עוֹלוֹת וְקַרְבָּנוֹת, צֵאן וּבְקַר.
וְנִחַח לוֹ יוֹתֵר מִכָּלֵם, שְׁכַתוּב
וְזַבְחָתָּ עֲלֵיו אֵת עֲלֹתֶיךָ וְאֵת
שְׁלַמֶיךָ וְגו'. בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אֲזַכִּיר אֵת שְׁמִי. מִהוּ אֲזַכִּיר אֵת
שְׁמִי? (את) זוֹ הַמִּלְּהָ, שְׁכַתוּב בְּהָ
(תהלים כה) סוּד ה' לִירְאֵיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעֵם. מְזַבַּח הָאֲדָמָה הַזֶּה
וְדָאֵי כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, מַה כְּתוּב
אַחְרָיו? וְאִם מְזַבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה
לִי. רְמֵזוּ לְגַר כְּאֲשֶׁר מִתְגַּדֵּר, שְׁהֵם
מַעַם קָשָׁה עֲרַךְ וּקְשָׁה לֵב. זֶה
נִקְרָא מְזַבַּח אֲבָנִים.

לֹא תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית, מַה זֶה?
שְׁצִרִיךְ לְהַכְנִיסוֹ לְעִבּוּדַת הַקְּדוּשָׁ
בְּרוּךְ הוּא, [כדי] וְלֹא נְמוֹל אוֹתוֹ,
עַד שִׁישְׁכַח עִבּוּדָה הָאֲחֵרַת
שְׁעֵבֵד עַד עַתָּה, וְיִסֵּר מִמֶּנּוּ
אוֹתוֹ קָשִׁי הַלֵּב. וְאִם נְמוֹל וְלֹא
הוֹסֵר מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ קָשִׁי הַלֵּב
לְהַכְנִס לְעִבּוּדַת הַקְּדוּשָׁ שֶׁל
הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא, הֲרִי הוּא
כְּפִסְלָא הָאֵבֶן הַזֶּה שְׁגוֹזְרִים אוֹתוֹ
מִהַצֵּד הַזֶּה וּמֵן הַצֵּד הַזֶּה, וְנִשְׁאָר
אֵבֶן כְּבָרָאשׁוּנָה. מִשּׁוּם כֶּךָ לֹא
תִבְנֶה אֶתְהֵן גְּזִית. שְׂאֵם הוּא
נִשְׁאָר בְּקִשְׁוִיתוֹ - כִּי חֲרַבְּךָ הִנֵּפֶת
עֲלֵיהָ וְתַחֲלָלֶיהָ. כְּלוּמַר, אוֹתָהּ
הַמִּלְּהָ שְׁנִמּוֹל אֵינָה מוֹעִילָה לוֹ.
מִשּׁוּם כֶּךָ, אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי
שְׁמַקְרִיב אֵת הַקְּרָבָן הַזֶּה
בְּשִׁמְחָה וּבְרַצּוֹן לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁ
בְּרוּךְ הוּא. וְצְרִיךְ לְשַׂמַּח בְּחֵלֶק
הַזֶּה כָּל הַיּוֹם [הַזֶּה], שְׁכַתוּב (סוּם)
וַיִּשְׂמְחוּ כָּל חוּסֵי כֶּךָ לְעוֹלָם
יִרְנְנוּ וְתַסְפּוּ עֲלִימוֹ וַיַּעֲלְצוּ כֶּךָ
אַהֲבֵי שְׁמֶךָ.

פְּתַח אִחְרָ וְאָמַר, (בראשית יז) וַיְהִי
אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתַשַּׁע

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵהוּן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוּן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוּן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

אור הזוהר

גליון מס' 9
תשרי תשע"ב לפ"ק

מוקדש לבית המדרש
וכן למחלקים וללומדי האור

הסכמת חברי הבד"ץ העדה החרדית תשס"ב

על הדפסת הזוהר - מתוק מדבש

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שביקשו לפרסם גדולת לימוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שלל מי שאפשר לו **ישתדל ללמוד דף אחד בכל יום כלי נדר**.

ועתה קם והתחירו הרב הזכור לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זה בכל יום, לפי פדום ווילנא, ובקש הסכמה מאתנו על כך.

וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הזכור לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק וקדוש לברכה הגאב"ד דפה עיר הקודש תבנה ותכונן, ואתו ועמו חבל נביאים גדולי ישראל אכרונם צדיקים וקדושים לברכה וזכותם יגן עלינו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של עדתינו אכרונם צדיקים לברכה וחתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.

וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף קכד): כבר הביא ואפר ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי אדיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתקונים (דף מ') איתא: וכדרא בתראי בסוף יומיא בגויה וקראתם דרוך בארץ וכו'.

והנה בעת זאת שעת צרה היא ליעקב בנושמות וברוחניות ברחמי ארץ הקדוש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פאורנו, עינינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמינו על שארית פליטתנו, ושומר ישראל ישמר שארית ישראל וכו', ושנזכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שפי יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביתא שמיח צדקינו וברמים גדולים יקבצנו מארבע נפות הארץ לארצנו.

הרב רבי ישראל משה זוננפלד ז"ל, ראשון לציון, תש"ב

...לכן מן הראוי **שיהא הזוהר הקדוש הזה בכל בית ישראל**, למען ירוץ הקורא בו שיבין כל מלה ויזכר ללמוד כנוצר לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחימו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שלימדנו תורתנו בטהרה, בודאי תעמוד לנו וכלל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן של ישראל בביתא גואל צדק ברחמים גדולים במהרה בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פריש זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדאדאריפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה, ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטרנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזוהר עם פירושו "מתוק מדבש" להגאון הצדיק הפקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

מהפך!

כלל תחמה שאחת תורמים לארנו או למפעל אינכם יודעים להיכן מופנים המשכבים הכספיים, האם הכסף הולך נטו לדקתה? האם הכסף שהוצאתם וחסכתם בשביל הרחימה אכן הגיע למטרתה?

במופעל הזוהר העולמי אתם תורמים יודעים במאה אחוז נטו שנסכסכם מנוצל למטרה, כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס.
אתם מזמינים כרצונכם את מספר העלונים שיודפסו, ולפי הזמנתכם יוצאו לאור עוד ועוד אלפי עלונים. והכל בסכום סמלי, שתעבידו ישירות לבית הדפוס.

ברשותנו עלונים רבים מונגים לדפוס ואינם מודפסים בגלל חוסר תקציב, הרמתו ותדמיו בעין יפה.

לפרטים: 0548-436784

ישנה אפשרות לרושם על העלון לעילי נשמת או לצאת התורם וכדומה

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300